

N:o 23.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Mars 1875, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion, att Kronans till betalning af Uppsyningsmannen P. Lagergren vid utgången af år 1874 återstående fordran måtte eftergifvas.

(I. A.)

Sedan Tullförvaltaren i Jönköping B. Westerdahl under tiden från den 13 Oktober 1862 till och med den 5 November 1864 dels genom tillgrepp och förskingring af tullmedel dels genom tjenstefel åsamkat sig en balans, hvilken genom Kongl. Kammarrättens utslag den 16 Oktober 1866 är vorden till beloppet faststald, samt då det legat Uppsyningsmannen vid Tullverket P. Lagergren, hvilken under större delen af samma tid vid Jönköpings tullkammare tjenstgjort, till last att hafva genom underlåtenhet vid tillsyn å tullbehandling af det å sagde tullkammare förtullade gods vållat, det Westerdahl kommit i tillfälle att å tullavgifterna genom oredligt eller eljest felaktigt förfarande åsamka sig uppbördsbrist, så och efter det Advokatfiskals-embetet i Kongl. Kammarrätten af sådan anledning mot Lagergren anstält åtal, har samma Rätt den 1 Mars 1872 i utslag, deremot besvär ej blifvit anförda, sig utlåtit och, med stöd af 6 Kap. 1 § Strafflagen samt 214 § 13 mom. af Kongl. Reglementet den 1 Oktober 1831, dömt Lagergren att ersätta Kongl. Maj:t och Kronan den del af Westerdahls ännu oguldna uppbördsbrist, som under Lagergrens tjenstetid uppstått, med 6,293 Kr. 73 öre samt att under sex veckor vara sin å tullverkets stat innehafda tjenst med dermed förenade löneförmåner förlustig.

Nu har Herr *C. J. Kjellman* uti en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 120) föreslagit, det Riksdagen måtte för sin del besluta och hos Kongl. Maj:t anhålla, att hvad af Lagergrens ifrågavarande skuld vid 1874 års utgång återstått, måtte varda honom eftergifvet, till stöd hvarför motionären, under anmärkande af Lagergrens ställning såsom Westerdahl i tjensten underordnad, anför, att, då den förre i förlitande på den senares uppgifter endast handlat af

godtrogenhet, hans felaktighet ej borde strängt bedömas och att den påföljd Lagergren redan fått vidkännas deruti, att dels han under hela den långa tid, åtalet mot så väl Westerdahl som honom upptagit, varit från tjänstgöring och dermed förenadt åtnjutande af tjänstgöringspenningar afstängd och jemväl under suspensionstiden varit i mistning af lönen, dels hans af lösören bestående egendom blifvit för Kronans fordran tagen i mät, dels ock slutligen halfva beloppet af hans lön innehållits och fortfarande innehålles, hvadan han för sitt underhåll vore inskränkt till andra hälften, eller 400 Kr., jemte tjänstgöringspenningar 300 Kr., syntes motionären fullt motsvara, hvad Lagergren brutit.

Stats-Utskottet, till hvars behandling denna motion varit hänvisad, finner sig ej kunna på de af motionären andragna skäl samt vid frågans i öfrigt föga utredda skick, tillstyrka bifall till densamma, helst det ej undgått Utskottets uppmärksamhet, att en betydlig del af den balans, Westerdahl sig åsamkat, tillkommit under det denne lemnats tillfälle att ensamt tullbehandla varor, medan Lagergren, som jemväl åtagit sig annan tjänstebefattning, för dess skötande nödgats vara från tullkammaren frånvarande, hvadan Utskottet hemställer,
att motionen måtte af Riksdagen afslås.

Stockholm den 2 Mars 1875.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arv. Fr:son Posse.
